

Jeg snører min sekk

Arr.: Ingunn S. Hvattum

G D Em G/D C G Hm G Am H

Jeg snør-rer min sekk, jeg spen-ner mi-ne ski, nå ly-ser det så fa-gert i hei - en. Fra

5 Am D D G Em Hm G Am/C D G

ovns-kro-ken vekk! Så glad og så fri mot sto-re, hvi-te sko-gen tar jeg vei - en.

I fykende fei jeg baner meg en vei
blant vinterkledd stubber og stener.
Den susende vind meg stryker om kinn,
og sneen drysser ned fra lave grener.

De vinger på fot gir liv og lyst og mot!
Nå stævner jeg mot høyeste tinden!
Alt tungt og alt trått, alt smålig og grått,
det stryker og det fyker vekk med vinden.

Og når jeg så opp, og skuer jeg fra topp
den lyse dal med skoglier blandet,
da banker mitt bryst, jeg jubler med lyst:
Jeg elsker, å, jeg elsker dette landet!